

rie ved Sorbonne. Samtidigt aabnedes der ham et lille Laboratorium, bestaaende af nogle smaa Værelser som egentlig var bestemte til forberedende naturvidenskabelige Studier. Her blev Mme. Curie ansat som Laborator, og de haabede nu paa en ny Tid, hvor de kunde arbejde under lykkeligere Forhold. Og saa tilintetgjordes disse Forhaabninger af det forfærdelige Ulykkestilfælde, som i April 1906 ramte Pierre Curie, da han blev knust under en Vogn paa en Gade i Paris. Haardt var det Slag, som derved ramte hans Hustru og deres 2 Døtre, og ogsaa Videnskaben led ved hans Død et uerstatteligt Tab.

Kort efter Mandens Død blev Mme. Curie ansat som Docent ved Sorbonne, men først 1909 blev hun Professor. Hun har imidlertid hele Tiden forestaaet det af Manden oprettede Laboratorium i Radioaktivitet. Her har hun altsaa hele Tiden kunnet arbejde og har ogsaa med levende Interesse og beundringsværdig Energi fortsat sine Undersøgelser indenfor de radioaktive Stoffers Verden, hvorved hun væsentlig har bidraget til det storartede Resultat, Forskningen har naaet paa dette Omraade i de sidste Aar. Det mærkeligste, hun har udført, er Isoleringen af Grundstoffet Radium i ren Form, (tidligere er det kun forekommet som Salt), hvilket hun naaede for godt et Aar siden.

Laboratoriet er i disse Aar blevet betydeligt udvidet, saa at der nu er Plads til ca. 15 Arbejdere; da det imidlertid fra Begyndelsen ikke var oprettet til sin nuværende Brug, er det ret ubekvem og utilstrækkeligt i mange Retninger; men i Foraaret blev Grundstenen lagt til et nyt Laboratorium, hvortil man haaber at kunne flytte om et Par Aar. Det ligger i Nærheden af Panthéon og bliver nok noget i sin Slags enestaaende.

Foruden en Mængde videnskabelige Artikler har Mme. Curie ogsaa udgivet en Lærebog i Radioaktivitet i 2 Bind. Den er baseret paa de Forelæsninger, hun i disse Aar har holdt ved Sorbonne og udmærker sig

ligesom disse ved Klarhed og Sikkerhed i Fremstillingsmaaden. Det er et storartet Værk, som optager og sammenfatter de vigtigste Arbejder indenfor Radioaktivitetens Omraade; og paa samme Tid giver den Bevis for, hvor stor en Indsats Forfatterinden selv har gjort der.

Foruden sin rent videnskabelige Virksomhed har Mme. Curie ogsaa været Lærerinde. Fra 1900—1906 underviste hun ved den franske Stats Lærerindeseminarium i Sevres.

Naturligvis tager hendes Hjem ogsaa en Del af hendes Tid og Interesse. I hendes smukke Villa i Sceaux udenfor Paris vokser hendes 2 livlige og begavede Døtre op (14 og 7 Aar). Dem giver hun en Del af sin Dag, underviser endogsaa selv dem og nogle af deres Kammerater i naturvidenskabelige Fag. Da hun imidlertid ofte tvinges af sit Arbejde til at forlade dem, ser hun gerne, at Venner kommer ud og gør Livet glad og fornøjeligt for dem.

Skønt Mme. Curies første og største Interesse er Videnskaben, holder hun dog meget af Musik og Skønlitteratur; særlig elsker hun sit Fædrelands Poesi.

I videnskabelige Kredse i Paris nævnes Mme. Curies Navne altid med den største Agtelse. Hun har nok Modstandere, men ogsaa mange Venner, som ved at værdsætte baade hendes store Begavelse og fine, noble Karakter. Man ser hende ofte sammen med Videnskabens fornemste Repræsentanter i Paris. Af sine Elever er hun ogsaa højt skattet.

Stor var Skuffelsen hos hendes Venner og Beundrere, da hun ikke blev valgt ind i det franske Akademi i Vinter. Det var kun én Stemme, der skilte hende fra hendes vigtigste Medbejler, Browly, ogsaa fremragende, selv om han maaske ikke kunde maale sig med Mme. Curie. Han havde imidlertid allerede 2 Gange været opstillet som Kandidat og var desuden 70 Aar. Da han saaledes sandsynligvis næppe vilde komme paa Tale en anden Gang, ansaa mange det for en Æressag at stemme paa